

Rafael

Letnik 45/ št. 1, velika noč 2010

Rafael

Letnik 45/1
Marec 2010

SLOVENSKA DUHOVNIKA V SYDNEYU:

p. Darko Žnidaršič, OFM,
p. Valerijan Jenko, OFM, OAM,
Poštna pošiljke na:
PO BOX 280, 311-313 Merrylands Road,
Merrylands, NSW 2160.

Tel.: (02) 9637-7147; 9682-5478,

Fax.: (02) 9682-7692.

E-mail: darko@pacific.net.au;
valerian@pacific.net.au.

SLOMŠKOVA SOBOTNA ŠOLA:

vodi Kristina Šuber (02) 9605 4384
www.glasslovenije.com.au/versko-sydney.htm

SLOVENSKI DUHOVNIK V MELBOURNU:

p. Ciril A. Božič OFM,
19 A'Beckett st., Kew VIC, 3101.
Tel.: (03) 9853 7787 **Fax.:** (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com

Poštna pošiljke na: PO BOX 197, Kew VIC
3101. Isti naslov za uredništvo »MISLk.

E-mail: misli@bigpond.com
www.glasslovenije.com.au/versko-melbourne.htm

DOM POČITKA MATERE ROMANE:

11-15 A'Beckett Street, Kew VIC 3101

Tel.: (03) 9853 1054

SLOVENSKI DUHOVNIK VADELAIDI:

p. Janez Tretjak, OFM,
Poštna pošiljke na: Holy Family Slovenian Mis-
sion, 51 Young Ave., West Hindmarsh, SA 5007
Tel.: (08) 8121 3869.

E-mail: tretjakj@bigpond.com
www.glasslovenije.com.au/versko-adelaide.htm

VSEBINA

STRAN 3:

DR. PETER ŠTUMPF, 2.
KATEHEZA NA SDM:
“SVETI DUH IN POSLANSTVO”

STRAN 8:

IMENOVANJA V CERKVI NA SLOVEN-
SKEM IN V AVSTRALIJI

STRAN 9:

VELIKI TEDEN IN VELIKA NOČ
2010 PRI NAS

STRAN 10:

LETO DUHOVNIKOV 2009-10

STRAN 12:

DOMAČA ZDRAVILA -
JIH ŠE POZNAMO?

STRAN 14:

DOGAJANJE V SKUPNOSTI:
UČIMO SE TUDI SLOVENSKO

STRAN 16:

PREJEM ZAKRAMENTOV;
NAŠI POKOJNI

STRAN 17:

VELIKONOČNO JUTRO
(R. POSAVEC)

STRAN 18:

RAFAELOVA ZGODBA:
K. MAUSER - BELI TRN

STRAN 20:

MATERINA BESEDA
(M. HARTMAN)

STRAN 21:

DOBRA VOLJA NAJ VELJA!

STRAN 22:

PIRHOVANJE 2010;
RAZVEDRILO

STRAN 23:

OBVESTILA

Zabraljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izdaji te številke »Rafaela«.

Hvala tudi vsem, ki ste ali še boste dali svoj dar slovenski cerkvi sv. Rafaela, kot pomoč za vzdrževanje cerkve in dvorane. Hvala vsem sponzorjem, ki so omogočili zrebanje.

RAFAEL je občasno glasilo slovenske cerkve sv. Rafaela v Sydneyu in dušnega pastirstva v NSW, ACT, WA in QLD.

Naslov: 311-313 Merrylands Road, Merrylands NSW 2160 (vogal Warwick Rd.).

Poštna pošiljke na: PO Box 280, Merrylands NSW 2160 Tel.: (02) 9637 7147, (02) 9682 5478, Faximile: (02) 9682 7692,

Mobile: 0419236783 (p. Valerijan), 0409074760 (p. Darko), E-mail: darko@pacific.net.au; valerian@pacific.net.au

Rafael, marec 2010

Msgr. dr. Peter Štumpf SDB, škof: *Merrylands,*

17.7.2008

SVETI DUH IN POSLANSTVO -

2. kateheza SDM: "V enem Duhu smo bili namreč vsi krščeni v eno telo; in vsi smo pili enega Duha (1 Kor 12,13)."

ZGODBA: Zvečer 30. maja 1862 je sveti Janez Bosko - papež Janez Pavel II. ga je razglasil za zavetnika mladih - svojim gojencem pripovedoval sanje o dveh stebrih.

Na razburkanem morju so bojne ladje, opremljene s topovi, tovorom pušk, z orožjem vsake vrste, napadle mogočno ladjo, ki so jo spremljale številne ladjice. Vrhovni poveljnik te velike ladje je bil rimski škof - papež. Sovražne ladje so poskušale potopiti to veliko ladjo, toda zaman. Plula je proti mogočnima stebroma, ki sta stala sredi morja. Na manjšem stebri je bil kip **Brezmadežne Device**.

Na stebri je pisalo: Pomoč kristjanov. Na večjem stebri pa je bila mogočna **hostija**.

Na stebri je pisalo: Rešitev vernih. Veter, ki je vel od teh dveh stebrov, je sproti zamašil vse razpoke na ladji, ki so na njej nastajale zaradi streljanja topov in pušk.

Papež je ladjo varno usmeril v pristan in jo zasidral med tema dvema stebroma. Sovražne ladje so se umaknile in se potopile. Ladje, ki so branile papeža, so se tudi privezale k tema stebroma.

Sveti Janez Bosko je mladim fantom razložil, da je papeževa ladja katoliška Cerkev. Manjše ladjice, ki so branile Cerkev, pa dobre krščanske družine. Dva rešilna stebra sta pobožnost do Evharistije in Marije.

Razmišljanje:

S teološkega, zgodovinskega, sociološkega vidika bi lahko marsikaj rekli o Cerkvi. Toda Cerkve ne poživljajo ideje, temveč povsem konkretne osebe. Mnogi kritizirajo Cerkev. Verujoči morajo največkrat pred neverujočimi braniti prav Cerkev. Vemo za trditev: Kristus da, Cerkev ne! Pomeni, da mnogi Kristus sprejemajo in so pripravljeni z njim vzpostaviti odnos, toda povsem pa zavračajo Cerkev. Kaj pa mi? Sploh vemo, kaj je to Cerkev?

A) NARAVA CERKVE

Sveti oče Benedikt XVI nas v poslanici

opozori: "Če hočemo razumeti poslanstvo Cerkve, moramo oditi v dvorano zadnje večerje, kjer so bili zbrani učenci (prim. *Lk 24,49*) v molitvi skupaj z Marijo, 'Materjo', in čakali Duha, ki jim ga je obljubil Jezus. Ta podoba nastajanja Cerkve bi morala biti nenehen vir navdiha za vsako krščansko skupnost. Apostolske in misijonarske rodovitnosti namreč ne dosežemo z modro izdelanimi in »učinkovitimi« programi ter pastoralnimi metodami, ampak je rezultat nenehne molitve skupnosti (prim. *O evangelizaciji*, 75). Da je poslanstvo učinkovito, morajo biti skupnosti enotne, to pomeni, da morajo imeti »eno srce in eno dušo« (prim. *Apd 4,32*), obenem pa morajo biti pripravljene, da pričujejo o ljubezni in veselju, ki ju je Sveti Duh vtilil v srca vernih (prim. *Apd 2,42*).

Božji služabnik papež Janez Pavel II. je zapisal, da je prvo poslanstvo Cerkve pričevati in biti zgled drugim (prim. *Odrešenikovo poslanstvo*, 26). Tertulijan pripoveduje, da se je prav to zgodilo v zgodnjih dneh krščanstva, ko so se pogani spreobrnilo potem, ko so videli ljubezen, ki je vladala med kristjani: »Glejte,« so govorili, »kako se ljubijo med seboj« (prim. *Apologija*, 39, 7).

1) ENAJST OBRAZOV Cerkve

Didaktični pripomoček: *Nekdo naj nariše že prej lepo podobo Jezusa Kristusa (lahko je tudi plakat) in jo razreže na enajst delov. Podobo sestavljamo po vsakem razmišljanju o obrazu Cerkve. Na hrbtni strani Jezusove podobe naj bo deset podob, ki pomenijo kritiko o Cerkvi (npr. nepopolnost, zavračanje, grdobija, grehi, bogastvo, zaostalost, rituali, zastarelost, umiranje, zamorjenost), kar maliči podobo Cerkve. Ob vsaki kritiki se predstavi ta podoba nepopolnosti Cerkve. Po odgovoru pa se določeni del obrne na pravo stran, ki v enajstih kosih sestavlja Jezusovo podobo. Enajsta podoba naj ima na hrbtni strani vprašaj(?)*

1.1. Večnost

Kritika: »Cerkve, kot jo doživljamo danes, je zelo nepopolna!«

Odgovor: Cerkve je v svojem bistvu mnogo več od tega, kar mi vidimo. Ona je namreč na zemlji, v nebesih in v vicah. Njen začetek je sama Sveta Trojica. Tudi angeli so člani Cerkve. Cerkve bo obstala vekomaj, tudi če preganjanja ne bodo nikdar ponehala (prim. Mt 16, 18).

Vsako leto obhajamo tri praznike, ki nakazujejo tri pomembne vidike Cerkve:

- 1. november: Vsi sveti (Cerkve nebeščanov)

- 2. november: vsi rajni (Cerkve v očiščevanju v vicah)

- 9. november: posvetitev cerkve bazilike sv. Janeza v Lateranu (potujoča Cerkve na zemlji).

1. 2. Skupnost

Kritika: »Jezusa sprejemam, Cerkve pa ne!«

Odgovor: Cerkve je neločljivo povezana z Jezusom. Odkar je Bog prišel na zemljo, obstaja Cerkve. Ko je Marija šla k teti Elizabeti, je že tam Cerkve. Osebe, ki so živele z Jezusom v Nazaretu, so že člani Cerkve, ki poslušajo Božjo Besedo. Prvo, kar je Jezus storil na začetku svojega javnega delovanja, je, da je poklical apostole. Ni hotel pridigati in ozdravljati sam. Na vnebohodu je Jezus dejal apostolom: *«Prejeli boste moč, ko bo Sveti Duh prišel nad vas, in boste moje priče v Jeruzalemu in po vsej Judeji in Samariji ter do skrajnih mej sveta» (Apd 1, 7-8)*. Na Binkošti so torej od Svetega Duha prejeli poslanstvo. Če ne bi bilo Cerkve, sploh ne bi mogli poznati Jezusa. Če ne bi bilo apostola Pavla in evangelistov, ne bi vedeli, kaj je to skupnost.

1.3 Telo

Kritika: »Jezus je eno, Cerkve pa je povsem nekaj drugega!«

Odgovor: Cerkve je Kristusovo telo. Marija je Mati Cerkve, ker je Jezusa nosila pod svojim srcem. Zato je tudi Mati vseh, ki so prerajeni v Svetem Duhu. Že ob oznanjenju je postala Mati Cerkve. Jezusovo telo, ki je Cerkve, je ranjeno od preganjanj in od grehov. Že apostola Pavla je Jezus nagovoril: »Jaz sem Jezus Nazarečan, ki ga ti preganjaš«

(Apd 22,8). To velja tudi za danes in prihodnje čase. Pregarjanja Cerkev imajo dvojni značaj:

-pregarjanje kristjanov pomenijo rane na Jezusovem obrazu;

- grehi članov Cerkev onemogočajo Cerkvi, da bi bila Jezusovo telo. Takšno telo je namreč deformirano.

Vse moramo storiti, da povrnemo Cerkvi njeno lepoto. Papež Janez Pavel II. je dejal, da mladi morajo izžarevati lepoto Jezusovega obraza.

1.4 Bolnišnica

Kritika: "Zgrožen sem nad mnogimi grehi Cerkev!"

Odgovor: Cerkev je na žalost tudi skupnost grešnikov. Čeprav je sveta, je potrebna nenehnega očiščevanja, pokore in prenove. Moramo pa vedeti, da pa brez Cerkev ni svetnikov. Vsa svetost Cerkev prihaja od Svetega Duha. Sveti Duh je tisti, ki jo posvečuje. Hkrati pa je Cerkev edina, ki posreduje Svetega Duha.

Kdo pa so svetniki? To so preprosto grešniki, ki pa so pustili, da jih je Božja milost povsem prenovila; tako kot desnega razbojnika na križu. Cerkev je bolnišnica in ne združenje popolnih ljudi. Edini zdravnik je Jezus! Cerkev je kraj, kjer človeštvo pridobiva zdravje, kraj, kjer grešniki postajajo sveti. Vendar pa ne vsi! Zato pa obstajajo vice, kjer se pokojni, ki so umrli v nepopolnosti, očiščujejo!

Papež Janez Pavel II. je 8. marca 2000 prosil Boga in človeštvo za odpuščanje vseh grehov, ki jih je storila Cerkev.

To je znamenje njegove svetosti, ki se izraža v ponižnosti. Že papež Pavel VI. pa je dejal: "Cerkev je sveta, kajti prosi za Božje usmiljenje in odpuščanje vsem

ljudem." Cerkev torej zori v svetosti, tako kot vsak izmed nas, ko prosi za odpuščanje grehov preteklosti. Danes pa se trudi, da ne bi ponavljala istih grehov in bi bila zvesta Jezusu. Ko je sveta Ivana Arška, obsojena od inkvizicije, gorela na grmadi je vzklikala: "Zame sta Cerkev in Jezus ena oseba!" Sveta Katarina Sienska pa je dejala: "Cerkev je gobava. Zato moram jaz biti tista bolničarka, ki jo bom ozdravila!" Papež Pavel VI. je dejal: "Ne moremo drugače pozdraviti Cerkev, kot da jo ljubimo!"

1.5 Nevesta

Kritika: "Cerkev je bogata. Cerkev je skupina mogočnih ljudi, ki si izmišlja stvari, ki jih Jezus nikoli ni rekel."

Odgovor: Cerkev je Kristusova nevesta. Čeprav sta dva, morata postati eno telo (prim. 1 Mz 2, 24). Toda nevesta lahko postane nezvesta. Čeprav včasih prešuštvuje s svetom, ji Kristus ostaja vedno zvest in jo vabi k sebi. Zanj je pretil vso svojo kri, da bi ponovno postala lepa, brez madeža (prim. Ef 5, 25-27). Cerkev in Jezus namreč pripadata en drugemu: Jezus je gospodar nad Cerkvijo in tudi Cerkev ne sme zaobiti svojega ženina. Saj ji je vedno zvest. Cerkev prav zaradi tega ne more priznati ločitve cerkvenega zakona. Cerkev pa je hkrati gospodar tudi nad Kristusovim telesom. V evharistiji se Kristus popolnoma prepusti našim rokam. Svoje telo nam je daroval, kot se darujeta eden drugemu ženin in nevesta. Tako kot mnoge neveste, tudi Cerkev prejema obilje darov. V Cerkvi obstaja "skrivnost ljubezni", osmišlja vse karitativne dejavnosti, tudi v nesrečah in drugih težkih situacijah. Vse te darove deli papež in sicer po

svojih apostolskih nuncijih, ki jih je 174 in ga predstavljajo skoraj po vseh državah sveta.

Skoraj vsaka država pa ima tudi svojega predstavnika pri Svetem sedežu. Cerkev deli svoje darove tudi preko škofov, duhovnikov, redovnikov in redovnic ter vernih laikov.

Prav zaradi prizadevanja za mir, obrambe dostojanstva slehernega človeka, tudi še nerojenega, je danes papež največja moralna avtoriteta na svetu.

1.6 Lepota

Kritika: "Cerkev je oškodovala človeštvo, saj nasprotuje znanosti in napredku."

Odgovor: Poglejmo sedaj Cerkev s tiste plati, kjer je najlepša. Ne glejmo samo njenih grehov. Bodimo preroki, in spoznajmo njene najlepše podobe: prve bolnišnice, služba gobavcem, obolenim za aidsom, sirotišnice za otroke, župnijske in škofijske karitas, in tako naprej. Tam, kjer je trpljenje, je navzoča tudi Cerkev. Tudi na izobraževalnem in vzgojnem področju Cerkev opravlja veliko poslanstvo: univerze, srednje šole, vrtci, knjižnice..., in tako naprej. Pred stoletji je Cerkev rešila pred barbarizmom celotno grško in latinsko kulturo. V korist celotnega človeštva je ohranila in omogočala razvoj umetnosti. Kadar človek postane človeku volk, ga brani pred sovraštvom in uničenjem. Papež Janez Pavel II. je bil mnenja, da Cerkev rešuje človeško civilizacijo. Vemo, da je bila žena v rimskem imperiju dobesedno sužnja. Sveta Cecilija in mnoge druge so bile mučene samo zato, ker so si za ženina izbrale Jezusa. Poznamo žene, ki so spremenile tok zgodovine: Sv.

Katarina Sienska, sv. Ivana Arška, in druge. Cerkev jih je priznala v njihovem svetništvu.

1.7 Karizma

Kritika: "Cerkev je institucija, ki je zastarela in zato onemogoča pobude, ki prihajajo iz karizmatičnih občestev."

Odgovor: Cerkev je sestavljena iz institucije in karizme. Tako kot človeško telo sestavljajo kosti, da lahko stoji na nogah (institucija) in ga ohranja pri življenju prekrvavitev (karizme), tudi Cerkev potrebuje oboje, da lahko obstaja in živi. Zato institucija (hierarhija: papež, škofje, duhovniki in diakoni) niso nekaj slabega. Saj nam po hierarhiji Jezus posreduje zakramente. Vendar pa je še potrebno, da Sveti Duh pospešuje v Cerkvi kroženje Božje ljubezni, ki pa vse posvečuje. Duhovnik je v službi takšnega delovanja. Razne oblike ljubezni do Jezusa, redovniki in redovnice, pa so sad Svetega Duha. Ni škof tisti, ki ustanovi kakšno redovno družbo. On samo preveri pristnost in jo potrdi. Papež Janez Pavel II. je karizme imel za dar Svetega Duha celotni Cerkvi. Hierarhija in karizme torej sobivajo. Vemo, da predvsem zadnji papeži niso samo hierarhični vodje, ampak so tudi izredni karizmatiki. Papež in škofje morajo skrbeti, da cerkvena institucija ne ostari, karizma pa, da ne postane sektaška.

1.8 Pomlad

Kritika: "Cerkev že je v smrtnih vzdihljajih. Kmalu bo pogreb."

Odgovor: Bila so obdobja, ko Cerkev ni blestela v svoji lepoti. Kot da bi jo zamrznila zima. Vendar pa sedaj gotovo

doživljamo njeno pomlad:

- prebudila so se mnoga duhovna gibanja, ki so kot svež izvir;
- nove laične in redovne skupnosti, ki so se prebudile v življenje po drugem vatikanskem cerkvenem zboru;
- ekumenski pogovor med katoličani, pravoslavni in evangeličani se krepi;
- čeprav v Evropi doživljamo, da Cerkev postaja stara in je brez potrebne svežine, je pa drugod po svetu, predvsem v Aziji, Latinski Ameriki in Afriki povsem mlada; tam je mnogo krščenih, pa tudi duhovnih poklicev je vse več;
- **svetovna srečanja mladih s papežem** so posebno znamenje mladostne svežine Cerkve, saj nihče na svetu ne more ob sebi zbrati več kot milijon mladih, kot to lahko stori samo papež;
- mladi postajajo največji protagonisti misijske dejavnosti Cerkve.

1.9 Blagovestnica

Kritika: "Cerkev opravlja samo karitativna dela. No, poleg tega pa se še ukvarja z rituali v njenih svetiščih."

Odgovor: Po svoji naravi je Cerkev blagovestnica. Kristus jo je ustanovil, da bi bila navzoča v vseh narodih sveta, za vsa obdobja človeške zgodovine. Z apostoli, pa tudi po njihovi smrti, je misijska dejavnost dobresedno eksplodirala med takratnimi narodi. Ta eksplozija misijskega navdušenja še vedno traja. Cerkev, ki ni misijonarska, ni več Cerkev.

Katekizem Katoliške Cerkve uči o njeni misijski dejavnosti tole:

- tč. 849: Cerkev je poslušna naročilu svojega Ustanovitelja in se trudi, da bi oznanjala evangelij vsem ljudem;
- tč. 850: Gospodovo misijsko naročilo ima svoj poslednji izvir v večni ljubezni

presvete Trojice;

- tč. 851: Cerkev je misijska zato, ker veruje, da Bog hoče, da bi se vsi ljudje zveličali;
- tč. 905: Vsi krščeni so dolžni oznanjati evangelij. **Pričevanje z deli ljubezni je nujno! Tuda nujna je tudi Beseda: niso zadosti dela.** Potrebno je tudi govoriti o Jezusu, v imenu katerega izvršujemo dela ljubezni. Ljudem je treba dati razloge za upanje. Zato moramo razložiti, od kod nam navdušenje za delo z revnimi, zakaj to počnem in podobno.

1.10 Veselje

Kritika: "Cerkev je dolgočasna in zamorjena."

Odgovor: Cerkev je prinašalka veselja. Vir veselja je Jezus, ki nas je poklical v svojo Cerkev. "Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil..." (Jn 15, 16). »To sem vam povedal, da bo moje veselje v vas in da bo vaše veselje dopolnjeno" (Jn 15, 11). Naše življenje mora biti nenehno prizadevanje, da smo veseli. Ne moremo oznanjati evangelij, če nismo veseli, srečni. Sveti Duh prinaša veselje vsem, ki ga prejmejo. Moramo biti veseli, saj Jezus je vstal od mrtvih. To veselje ne smemo zadrževati pri sebi, ampak ga moramo prenašati na druge. Prav z nami in po nas lahko svet spozna resnično veselje, ki prihaja od Boga. To resničnost je oznanjal tudi apostol Pavel: "Veselite se v Gospodu zmeraj; ponavljam vam, veselite se. Vaša dobrota bodi znana vsem ljudem.

Gospod je blizu« (Flp 4, 4-5).

1.11 Tvoj obraz

Didaktični pripomoček: *Nekdo naj vzame ogledalo in ga pošlje med udeležence. Vsak naj se pogleda v ogledalu. Videl bo enajsti obraz Cerkev: TI si obraz Cerkev, ki ga vidijo ljudje okrog tebe! Kaj vidijo? Nasmeh? Lepoto? Osebo, ki ljubi z vso močjo svoje duše?*

Sveti oče Benedikt XVI. v poslanici mlade spomni: "V sebi nosimo pečat Očetove ljubezni v Jezusu Kristusu, ki je Sveti Duh. Nikoli ne pozabimo tega, saj se Gospodov Duh vedno spomni vsakega posameznika in želi, še posebej s pomočjo vas, mladih, v svetu ustvariti veter in zanetiti ogenj novih binškoši."

Ilustracijo je napravil v letu 1977 g. Evgen Brdot iz Punchbowla, objavljena je bila v velikonočni številki Rafaela leta 1977

Imenovanja v Cerкви na Slovenskem in v Avstraliji

Papež Benedikt XVI. je 28.11.2009 sprejel odpoved ljubljanskega nadškofa **MSGR. ALOJZA URANA** in imenoval novega nadškofa in metropolita **DR. ANTONA STRESA**, doslej mariborskega nadškofa koadjutorja in upravitelja celjske škofije. Nadškof dr. Stres je nastopil novo službo 24.1.2010. Za novega celjskega škofa je papež imenoval 15.3.2010 mariborskega stolnega župnika **DR. STANISLAVA LIPOVŠKA**, ki bo posvečen v škofa 24.4.2010 v Celju v stolnici sv. Danijela.

Novi mariborski nadškof koadjutor (nadškof s pravico nasledstva) je postal murskosoboški škof **DR. MARIJAN TURNŠEK**. Za novega škofa v Murski Soboti je bil imenovan mariborski pomožni škof **DR. PETER ŠTUMPF**.

Tudi v Avstraliji smo dobili novega škofa v škofiji Parramatta, kamor spada naš Merrylands. Novi škof ordinarij je postal **DR. ANTHONY COLIN FISHER**, dominikanec, sydneyški pomožni škof, ki je bil tudi koordinator SDM 2008. Na škofovski sedež ga je umestil kardinal dr. George Pell 4.3.2010. Dosedanji škof **msgr. KEVIN MICHAEL MANNING** je dopolnil 76 let in odhaja v pokoj. V katedrali se bo poslovil v nedeljo, 11.4.'10.

VELIKI TEDEN IN VELIKA NOČ 2010 PRI NAS MERRYLANDS - CERKEV SV. RAFAELA

5. POSTNA NEDELJA, 21.3.: Ob 9.00 dopoldne družinski križev pot in ob 9.30 družinska sv. maša (namesto 4. nedelje v mesecu, ker je cvetna nedelja).

CVETNA NEDELJA, 28.3.: Ob 9.30 blagoslov oljk, butaric, palm in drugega zelenja na dvorišču. Pri sv. maši v cerkvi dramatisiran pasijon.

VELIKI ČETRTEK, 1.4.: Ob 7.00 zvečer sv. maša in molitvena ura.

VELIKI PETEK, 2.4.: Ob 3.00 popoldne obredi v čast Gospodovemu trpljenju in češčenje Jezusa v Božjem grobu.

VELIKA SOBOTA, 3.4.: Češčenje Jezusa v Božjem grobu. - **BLAGOSLOVI VELIKONOČNIH JEDIL** bodo ob 2.00 in 5.00 popoldne in po sv. maši - velikonočni vigiliji, ki se začne ob 7.00 zvečer. V nedeljo pa po vseh sv. mašah.

VELIKA NOČ, 4.4.2010: Sv. maši bosta ob 8.00 in 10.00. Ob 8.00 bo vstajenjska procesija.

VELIKONOČNI PONEDELJEK, 5.4.2010: Sv. maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 6.00 zvečer. Po sv. maši dopoldne bo kosilo v dvorani in pirhovanje.

Na velikonočni ponedeljek začenjamo večerne maše ob 6.00 zvečer - do začetka oktobra, ko premaknemo ure na poletni čas.

FIGTREE - WOLLONGONG - CERKEV VSEH SVETIH

SV. MAŠE: na cvetno nedeljo, 28.3., ob 5.00 popoldne z blagoslovom zelenja.

Na **VELIKI PETEK** so obredi v čast Gospodovemu trpljenju ob 7.00 zvečer.

NA VELIKO NOČ ob 5.00 popoldne obred vstajenja, praznična sv. maša in blagoslov velikonočnih jedil. - Sv. maši sta tudi obe redni nedelji, 11. in 25.4. (25. 4. mašuje g. Edi Sedevecič). - Sv. maše so vsako 2. in 4. nedeljo ob 5.00 popoldne.

CANBERRA - GARRAN - CERKEV SV. PETRA IN PAVLA

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, če ni določeno drugače.

Na veliko noč, 4.4., bo praznična sv. maša ob 6.00 zvečer in blagoslov velikonočnih jedil. Na 3. nedeljo, 18.4., ne bo slovenske sv. maše. Potem pa spet po starem: 16.5., 20.6., 18.7., 15.8., 19.9., 17.10., 21.11., 19.12. in 25.12.2010.

NEWCASTLE - HAMILTON - KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Velikonočna sv. maša bo na belo nedeljo, 11.4., ob 6.00 zvečer. Maševal bo g. Edi Sedevecič. Druge sv. maše so na 5. nedeljo v mesecu: 30.5. (binkoštna nedelja), 29.8., 31.10. in 26.12.2010, vse ob 6.00 zvečer.

ZLATA IN SONČNA OBALA, CORNUBIA - PLANINKA

Velikonočno bogoslužje za rojake v Kraljičini deželi bo v soboto, 17.4., ob 4.00 popoldne v Klubu Lipa, v Cornubii na Planinki pa v nedeljo, 18.4.2010, ob 10.30 dopoldne. Na Planinki bo obenem proslava 55-letnice slovenskega društva.

PERTH, WA

Pater bo obiskal rojake od 31.7. do 9.8.2010 in maševal v cerkvi sv. Kierana v Osborne Parku obe nedelji ob 2.00 popoldne. O tem boste še pisno obveščeni.

Leto duhovnikov 2009-2010

Na praznik Srca Jezusovega, 19.6.2009, je papež Benedikt XVI. razglasil leto duhovnikov. Lani je minilo 150 let od smrti znanega arškega župnika sv. Janeza Marije Vianneya, zavetnika duhovnikov (goduje 4.8.)

Papeževa želja je, da bi to leto, ki bo trajalo do praznika Srca Jezusovega 2010, spodbudilo "notranjo prenovitev duhovnikov za pristnejše in odločnejše evangelijsko pričevanje v današnjem svetu." Razumljivo je, da je to leto namenjeno predvsem tistim, ki so se odločili, da se popolnoma darujejo v službo Bogu in ljudem in so bili po škofovih rokah zaznamovani z neizbrisnim znamenjem službenega duhovništva.

Duhovniki bomo gotovo najprej pri sebi "izmerili šir'jo in dalj" svoje zvestobe, prvotne ljubezni, zaradi katere smo se odzvali Božjemu klicu. Je pa to hkrati lepa priložnost, da vsi, ki smo Božje ljudstvo, **še bolje pogledamo bistvo, namen, poslanstvo** duhovnikov in da molimo za svoje duhovnike in nove duhovne, redovne in misijske poklice. Duhovnik, ki ga verniki ne podpirajo z molitvijo, darovi in mu ne pomagajo, bo težje izpolnjeval svoje poslanstvo in vztrajal na zastavljeni poti. **Zato Vas povabimo znova, da še naprej molite za nas, patre, in za nove duhovne poklice, ki jih tudi tukaj več kot potrebujemo.** Ne pozabimo dodati prošnje, da bi tudi v našem narodu, naših družinah ali skupnostih vzklik kakšen duhovni poklic. Res je, da mlajših predstavnikov občestev ni veliko med nami oziroma niso vedno navzoči med nami, vendar **Gospod izbira, kakor sam hoče. Molimo drug za drugega, za naše mlade in z njimi, pustimo Gospodu, da deluje, upajmo vanj in pustimo se presenetiti.**

Gospod nas ne razočara.

Lepo bi bilo, da bi tudi mi, frančiškani dobili kakega fanta v svoje vrste in za provinco. Iz naših skupnosti v Avstraliji frančiškani še nimamo novomašnika ali redovnega brata. Hrvaški patri ga že imajo. **P. Josip Kešina** prihaja iz Canberre in je po novi maši nekaj let deloval na Hrvaškem, lani pa je prišel v Blacktown. - Naš duhovnik rojak **g. Edi Sedevčič** bo čez nekaj let že zlatomašnik. **P. Valerijan** bo čez dve leti praznoval biserno mašo (60 let duhovništva).

Polovico te dobe - 30 let duhovništva bo izpolnil **p. Ciril**, ki že skoraj dve desetletji duhovniškega služenja daruje tukajšnjim rojakom. Trideset let je med nami **p. Janez**, ki bo prav toliko kmalu izpolnil tudi v Adelaide, letos bo star 65 let. Jaz, **p. Darko**, pa bom še malo počakal na jubileje. Tukaj sem 5. leto, duhovnik sem 16 let, Abraham pa ni več daleč. Lani sem praznoval 15. obletnico duhovništva na Sv. Višarjah (27.6.2009).

Iz naših občestev prihajajo: **s. Marie Julie Brcar**, ki je po postulatu in noviciatu v Vallendarju v Nemčiji prišla v skupnost Mulgoa in spet v naše občestvo pri Sv. Rafaelu. Čez nekaj let bo izrekla slovesne obljube. **S. Zalika Svenšek FBS** je bila lani iz Slovenske Bistrice prestavljena v Veržej.

V naši cerkvi sv. Rafaela je bil krščen tudi **br. Jack Mardešič**, bogoslovec minorit, ki študira v Rimu in je sin hrvaških staršev. Duhovnik **Štefan Krampač SDB**, ki prihaja iz skupnosti v Melbournu, pa je sedaj župnik na Škofijah pri Koprju.

Kaj pa patri in sestre, ki so delovali med nami?

P. Lavrencij

Anžel je župnik v Mariboru pri baziliki Marije, Matere usmiljenja. **P. Filip Rupnik**, lanski zlatomašnik, je še pri Novi Štifti. Prihodnje leto bo izpolnil osmi križ. Upa, da čez 9 let (*"če bo Bog hotel,"* pravi) pride k nam ponovit biserno mašo. **P. Tomaž Menart** bo letos 2.12. praznoval 70 let in je še vedno kaplan na Viču. **P. Metod Ogorevc** je v Lemontu v ZDA gvardijan in voditelj slovenskega misijona. **Tone Gorjup** živi v Jaršah pri Domžalah in je lani srečal Abrahama. **Anton (Stanko) Zemljak** živi v Ljubljani. **P. Bernard Goličnik** je gvardijan, rektor bazilike in magister novincev na Sveti Gori. **P. Niko Žvokelj** je župnik in gvardijan v Strunjanu. **S. Maksimilijana in s. Pavla Kaučič** sta še v Slovenski Bistrici, njuna mama je letos januarja praznovala stoletnico. **Sestra Marija Kadiš** je predstojnica na Brezjah. Letos 18.4. praznuje 60. rojstni dan. **S. Francka Žížek** je predstojnica sester v Ljubljani v Šiški. **Sestra Marjeta Domanjko** deluje v Slovenski Bistrici. Letos 25.7. praznuje 65-letnico. **Mirjam Horvat** živi v QLD, **Ivanka Kropič** v Daptu, NSW. V Melbournu je dve leti delovala kot sestra frančiškanka tudi **Majda Kadivnik**.

V molitvah se spominjamo tudi patrov in sester, ki so že pokojni:

- 1) **Mihael (P. Rudolf) Pivko**, 44, u. 26.11.1963 Caribah, NSW.
- 2) **M. Romana Toplak, 80**, umrla 15.1.1968 v Melbournu.
- 3) **P. Odilo Hajnšek, 76**, umrl 30.10.1971 pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah.
- 4) **P. Bernard Ambrožič, 81**, umrl 23.10.1973 v Darlinghurstu NSW.
- 5) **P. Klavdij Okorn, 67**, umrl 12.7.1979 v Chicagu pri Sv. Štefanu, ZDA.
- 6) **P. Inocenc Filip Ferjan, 59**, umrla 12.8.1985 v Houstonu, Tex., ZDA.
- 7) **Dr. Ivan Mikula, 83**, duhovnik krške (celovške) škofije, umrl 8.4.1988 v Randwicku, NSW.
- 8) **S. Silvestra Ifko, 74**, umrl 9.10.1994 v Čakovcu, Hrvaška.
- 9) **S. Ksaverija Jerebic, 87**, umrl 4.3.1996 v Križah pri Tržiču.
- 10) **P. Bazilij Valentin, 72**, umrl 26.7.1997 v Melbournu.
- 11) **S. Ema Pivk, 83**, umrla 5.2.1999 v Kewju, VIC.
- 12) **S. Monika Antolin, 89**, umrla 29.3.2001 na Brezjah.
- 13) **P. Beno Korbič, 87**, umrl 2.2.2002 v Lemontu, Illinois, ZDA.
- 14) **S. Hilarija Šanc, 93**, umrla 5.1.2008 na Brezjah.

p. Darko

Rafaelova popotnica za življenje

Piše p. Darko

Domača zdravila - jih še poznamo?

V našem Rafaelu že nekaj časa objavljamo popotnico za življenje - razne teme in aktualnosti za naš vsakdan, ki jim na koncu dodamo stolpec dobrot in nasvetov - tudi za našo kuhinjo, da je v našem domu spet kaj novega, ali pa kakšno stvar spoznamo na novo ali obudimo iz pozabe. Ko sem prišel v Avstralijo in me je p. Valerijan povabil, naj poiščem, predlagam kaj novega za naš list, sem kar dolgo iskal, kako bi naš list še obogatili. Sreča se je nasmehnila kmalu.

Pri Sv. Rafaelu skrbim tudi za knjižnico in ko sem v prvih mesecih pospravljaj knjižno gradivo in pregledoval stare časopise, sem našel tisto, kar sem iskal. - Nekaj tem in nasvetov smo že spoznali na teh straneh. Danes pa se ustavimo pri domačih zdravilih. "Oh, saj res," bo morda kdo dejal ali pomislil, "skoraj bi pozabili nanje." V novem svetu se res rado zgodi marsikaj tudi s to dediščino, ko marsičesa ne dobimo tako kot doma, pa vseeno najdemo še kar dosti cvetlic naše narave, da nas ta, stoletja naš zdravnik, ozdravi. Hkrati pa naši spomini na rodni krov, ki jih imamo več ali manj veliko, spet oživijo, ko se spomnimo, kaj vse so znali pripraviti naši očetje in mame, potem mi sami, ali pa naši starši, sorodniki, sosedje, ljudje, ki jih nosimo v srcu.

Poglejmo si nekaj teh domačih zdravil. Vseh seveda ne moremo objaviti, morda pa nekatere vendarle obudimo iz pozabe. Rad bi povabil tudi Vas, bralce, da napišete še Vi kakšne dobrote in nasvete, domača zdravila, ki bodo koristila naprej še komu.

1. **JABOLKO NA DAN - ODŽENE ZDRAVNIKA STRAN.** Tudi dve jabolki na dan je dobro zaužiti. To pomaga proti arteriosklerozi, pri dietah in še marsičem.
2. **SOK RDEČE PESE** krepí kri, da ovira rast rakavih celic. Priporočljivo je popiti dva kozarca na dan.
3. **METIN ČAJ** osveži in pomaga pri težavah z želodcem in jetri.
4. **KORENJE** je zelo zdrava zelenjava. V njem je veliko karotina, provitamin vitamina A, ta deluje na rast in obnavljanje celic, povečuje odpornost kože proti nalezljivim boleznim. Če ga primanjkuje, postaja koža trda.
5. **PARADIŽNIK** vsebuje snovi, ki nas varujejo pred rakom.
6. **OBKLADKI IZ ZMEČKANIH LISTOV ZELJA** nam pomagajo, če imamo vnete oči. Iz listov izrežemo debelejšje žile in liste povaljamo, da postanejo mehki. Take liste potem položimo na oči in pokrijemo s toplo krpo. Namesto zeljnih listov lahko uporabimo peteršiljeve liste.
7. **ZA EKCEM** pripravimo dobro domače zdravilo iz medu, zdrobljenega česna in listu v šmarnice. (Česen in liste šmarnice lahko zdrobimo v mešalniku).
8. **ČEBULNI SOK** pomaga, če nas začne peči ali ščegetati v grlu. Čebulo razrežemo ali zmešamo v mešalniku in posujemo s sladkorjem. Ko čebula izcedi sok, zaužijemo po večkrat na dan nekaj kapljic.

9. ŽAJBLJEVO OLJE, ki je v listih, razkužuje, zato si lahko pomagamo s čajem iz suhih ali svežih listov pri vnetju dlesni, za drgnjenje, beljenje zob. Žajbelj je tudi dobra začimba pri dušeni teletini, jagnjetini, divjačini, jedeh, ki imajo močnejši vonj.

10. KAMILIČNI ČAJ pomaga pri vnetjih v ustni votlini, kot obkladek pri kožnih vnetjih, pri nahodu za vdi-hovanje.

11. ČAJ IZ JANEŽA, ki ga osladimo z medom, nas pomirja. Tak čaj pomaga tudi pri kašlju, težavah z jetri in žolčem, pri napenjanju.

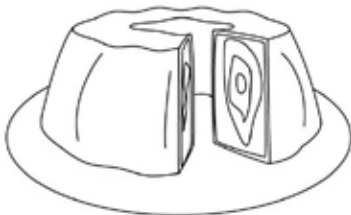
12. SOK grenivke, pomaranče ali limone pri zajtrku nam pomaga, da se oskrbimo z vitaminom C, kolikor ga potrebujemo.

13. KOPEL IZ IGLIC: borovih, smrekovih ali jelkinih krepí naše živce.

14. KOPEL IZ LOVORJEVIH LISTOV - svežih ali posušenih blaži bolečine v mehurju.

15. VITAMIN P varuje pred srčnim infarktóm, pomaga pri oslabelosti, izčrpanosti, utrujenosti. Vsebujejo ga jabolka, čebula, limone, pomaranče, jagode, rdeče vino.

Toliko naj bo za zdaj. Lepo povabljeni, da še Vi kaj napišete za še eno našo dragoceno zakladnico, kar je mogoče.

Dobrote in nasveti

KROMPIRJEV ŠTRUKELJ

Skuhamo 1 kg krompirja, ga olupimo in pretlačimo. Dodamo toliko moke, kolikor je polovico krompirja. Med vroč krompir zamešamo žlico margarine, med moko pa jajce, solimo in zamesimo gladko testo. Testo razvaljamo in namažemo s svetlo prepraženo čebulo, ki jo posipamo z žlico drobtin. Testo zvijemo v štrukelj, ga povežemo v prtič in kuhamo pol ure v slanem kropu.

OCVIRKOVKA

Zanjo zamesimo kvašeno testo: 3/4 kg moke presejemo v pogreto skledo, v jamico položimo 4 dag v kvasa, ki ga raztopimo v mleku, in ščepec sladkorja. V lončku umešamo približno 3 dl toplega mleka, 2 rumenjaka, celo jajce, 15 dag margarine, zvrhano žlico sladkorja in sol. Ko kvas naraste, primešamo pripravljeno mešanico v moko in zamesimo gladko testo - toliko, da odstopi od sklede. Testo položimo v pogreto pomokano skledo, ga pokrijemo s prtičem in postavimo v topel prostor, da vzhaja. Za nadev pripravimo 40 dag sesekljanih ocvirkov, primešamo 2 jajci, 2 žlici goste smetane, 2 zvrhani žlici sladkorja (ali brez sladkorja) in malo cimeta. Razvaljano testo namažemo, zvijemo, položimo v pomazan in z drobtinami posut pekač in pokrijemo s prtičem, da vzhaja. Namažemo jo s stepenim jajcem in pečemo v razgreti pečici pri 170 stopinjah tričetrt ure. Pečeno potico zvrnemo na desko in posipamo s sladkorjem v prahu. Postrežemo jo toplo ali ohlajeno.

Pa Bog žegnaj!

—   —

Dogajanje v skupnosti

Učimo se tudi slovensko

Naša Slomškova šola je tudi letos odprla svoja vrata. In zakaj Vam to pišem? Prav zato, ker je to pomemben sad naše slovenske dediščine in kulture in mora biti naša skrb tudi sedaj. Čeprav je mlajši rod že bolj vključen v avstralsko družbo, bi se morali kdaj **bolj zavesti in gojiti to, kar je - naše!** Bliža se namreč 50-letnica slovenske šole in gospa Draga Gelt v Melbournu bi rada v Kroniki slovenskih šol, ki jo pripravljaja, predstavila tudi delovanje naše Slomškove šole v Sydneyu.

Pred nekaj leti, ko sem prišel semkaj, smo imeli dve skupini in lepo število otrok v Slomškovi šoli. Potem nas je bilo manj in smo imeli samo eno skupino. Letos pa za otroški razred skoraj ni bilo prijav in nismo mogli začeti, otroci, ki so obiskovali tečaj slovenščine, pa zaradi raznih dejavnosti, ki se časovno pokrivajo, ne morejo prihajati. Včasih se zgodi, da je katera družina zdoma, ali pa kdo manjka, ker se udeleži kakšne prireditve ali zabave. Prav je, da se obvestimo, vendar bi morali kdaj tudi poiskati kakšno rešitev ali druge termine. Ko nekaj odpade, drugič kaj hitro z užitkom rečemo "še" in potem izgubimo tisto rdečo nit. Poleg tega se vadimo v slovenščini tudi doma, saj so novejši pripomočki prav tako na razpolago, CD-ji, pa še kaj novega bomo našli.

Predlanskim smo začeli tečaj za odrasle, v katerega so se vključili tudi starši naših otrok. Začelo nas je 5 udeležencev, kasneje smo jih imeli v

2 skupinah celo 12, potem spet manj. Število odraslih se prav tako spreminja iz različnih razlogov. Vedno pa velja tisto, kar je zapisal pred več kot 300 leti sv. Frančišek Saleški, škof v Ženevi: "Čas je, če je ljubezen!" Veliko je odvisno od tega, kakšno lestvico vrednot ima kdo, čemu dajemo prednost v življenju. Če kdaj ni časa za dobro in plemenito stvar, ga moramo kdaj narediti, vzeti si čas, sicer nas čas povozi tudi drugače.

Če se spomnimo: Naši dedje so si večkrat z velikimi mukami prizadevali, da so ohranili naš jezik, vero in kulturo, našo pesem in molitev. Slovenci kot majhen narod se lahko zavidljivo primerjamo z velikimi narodi po svojih dosežkih. Danes pa tudi na radiu ne slišimo dovolj domače glasbe, kakor da je manjvredna ali drugorazredna. Več je kdaj kje vredna tuja razbijaška, kar mi je že marsikdo potožil tukaj ali pa potem, ko je obiskal "stari kraj". Ali lahko kaj spremenimo, predlagamo in sooblikujemo - da bo po željah nas, poslušalcev?

Naš blaženi škof Anton Martin Slomšek je veliko pretrpel od nemčurjev, ko je pisal in gojil slovensko besedo in pesem. Sam pomenljivo pravi: "Slovensko mladino po nemško učiti je ravno tako, kakor prazno slamo mlatiti: veliko ropotanja, pa malo zrnja. Tudi nemško izšolana mladina je napol surova jed - ni Slovenec, pa tudi ni pravi Nемеc." Češki vzgojeslovec pa v svoji knjigi "Didactica magna" piše tole: "Nekoga učiti

tujega jezika prej, ko zna svoj materin jezik, je ravno tako, kakor fantiča učiti jahati prej, kot pa zna hoditi.”

Slomškova šola - tečaj za odrasle je vsako 2. in 4. soboto v mesecu - nadaljevalni tečaj od 2.00 do 3.30 popoldne, začetni od 3.30 do 5.00. **Če je potrebno, se kdaj dogovorimo drugače.** Tudi Slomškovo šolo za otroke lahko še vedno začnemo, če bo prijavljenih vsaj 5, sicer bomo poskusili znova naslednje leto. Nikoli ni prepozno, razen če sami hočemo, da bo.

Marsikdo, ki se je zanimal za naše ure slovenščine, je poslal elektronsko sporočilo, poklical po telefonu, da smo navezali stik. Z veseljem odgovorim vsakemu, res gre kdaj bolj počasi, ker je sporočil veliko, pa vendar. Včasih kdo sprašuje, kako pride do nas. Tudi za to ni problem. Vendar se še vedno zgodi, da ostane samo pri zanimanju, za kaj več pa ni časa in ne volje. Drugi spet mislijo, da se bodo naučili slovenščine kar po hitrem postopku tistih nekaj mesecev, preden gredo na sončno stran Alp. Vendar je to daleč premalo. Učenje jezika zahteva svoj čas, traja leta in leta, vaje so znova in znova, potem pa spet spoznamo, da smo na začetku, ker moramo jezik tudi doživeti.

Tretji pa...

Poglejmo zdaj skupaj še eno stvar. **Na srečanjih na naših društvih in klubih sem nekajkrat spomnil sorojake, da bi pregledali, uredili naše knjižnice in čitalnice, kjer jih imamo.** Naši misijoni – verska središča imajo že svoje knjižnice. Sam urejam knjižnico pri Sv. Rafaelu. Res je, da nimamo vsi

enakih možnosti ali pogojev, da starejši odhajajo, mlajši ne znajo slovensko ali malo, idr. Vendar se spleča še kaj stisniti, še za kaj potruditi, da ujamemo zadnji vlak, preden odpelje. Mar ne? Kadar pripravljamo kulturne in zabavne prireditve, včasih iščemo kakšne pesmi ali besedila, recitale, se oglasimo kdaj pri patrih ali prijateljih in smo veseli drug drugega.

Vendar Vam, dragi rojaki, sam zelo polagam na srce, pa kakor je komu všeč ali pa ne: kakor se imamo radi lepo in smo radi skupaj, v veselih ali žalostnih trenutkih, moramo vendarle skrbeti tudi za to, da ne bodo naša društva ali klubi samo kraji, kjer dobro pijemo in jemo, se zabavamo ob poskočnih vižah, balinanju ali kdo na igralnih avtomatih, ampak da bodo obenem hrami naše kulture, kjer najdemo tudi kak miren kotiček - knjižnico s čitalnico, lahko bi kdaj med tednom ob določenih dneh in urah ali po najavi kdo podežural in sprejel obiskovalce, ki bi radi kaj prebrali, v miru kaj preštudirali, morda kdo od naših vnukov, pravnukov išče literaturo za seminarske naloge in jim lahko pomagamo prevesti v angleščino - včasih ne pomislimo, kako šele v šolah v skupinah, pri katehezah, srečanjih zažge prav tisto, kar je naše! Priročniki, knjige, revije skrivajo marsikaj dragocenega, česar še ni v naših računalnikih, skupaj pobrskamo in z našo dobro voljo je namen dosežen. Smo za to?

p. Darko

Prejem zakramentov
Sv. krst,
obhajilo, birma

Zbral: p.Darko

JENNIFER ANNE SLATINŠEK,
katehumena, hči Dominica Terencea
Stapletona in + Diane Joyce, rojene
MacDonald, rojena 15.5.1981, je prejela
sv. krst, obhajilo in birmo pri Sv. Rafaelu v
Merrylandsu 24.1.2010.

Ostali novokrščenci:

MARCO SASSO, Bossley Park, NSW,
sin Johna in Sandre, r. Vranić. Rojen
24.2.2009, krščen 13.12.2009.

OLIVIA TERLIKAR, Kings Langley,
NSW, hči Roberta in Line, r. Aloisio.
Rojena 30.9.2009, krščena 14.2.2010.

TJAŠA MARIJA ROSE POČ, Fairfield
West, NSW, hči Igorja in Vesne, rojene
Lukežič. Rojena 10.11.2009, krščena
14.2.2010.

NICHOLAS JOSEPH ISKRA in
EMMA EVA ISKRA, dvojčka, Croydon,
NSW. Starši Romeo Joseph Iskra in Luisa
Nadia, r. Ius. Rojena 10.8.2009, krščena
21.2.2010.

SEBASTIAN JOSEPH MARINČ,
Merrylands, NSW, sin Tonija Franka in
Rose, r. Leussi. Rojen 25.10.2009, krščen
28.2.2010.

FRAZIER TRENT TAIANO
SPRAGUE, sin Trenta Spragueta in
Tamare Tagiaono. Rojen 17.4.2009,
krščen 7.3.2010.

Poroki:

MICHAEL MORONY in **NATALIE
BRCAR**. Priči sta bili Andrew Morony
in Michelle Dobaj. - **Paddington, NSW,**
cerkev sv. Frančiška, 16.1.2010.
ROBERT FISHER in **DIANA
MIKULETIČ**. Priči sta bili Damijan
Nemeš in Helen Hadid. -
Merrylands - Sv. Rafael, 6.3.2010.

Naši pokojni:

JULIJ BAJT
R. 1.5.1932 Lovišče, Marijino Celje
U. 1.12.2009 Dapto, NSW. Pogrebno slovo
11.12.2009 v Wollongong Memorial Gar-
dens, nato je bil pokojnik upepeljen.

ANGELA FATUR, r. MUŠKA
R. 1.3.1925 Dolenjske Toplice U.
3.12.2009 Wollongong, NSW. Sv. maša
8.12.2009 v Figtreeju, pokopana je na
pokopališču Lakeside - Kanahooka.

VERA KENDA, r. KOS
R. 7.7.1922 Kambreško, ŽU Ročinj
U. 22.12.2009 Auburn, NSW. Sv. maša
29.12.2009 pri Sv. Rafaelu. Pokopana je na
katoliškem pokopališču v Rookwoodu (St.
Joahim Circle Lawn).

ANTONIJA VORŠIČ, r. MIKELJ
R. 6.11.1919 Mala Nedelja U. 26.12.2009
Penrith, NSW (Nepean H.). Sv. maša
30.12.2009 pri Sv. Rafaelu, poko-
pana v Rookwoodu - stari slovenski del
pokopališča.

ALOJZ STRAŽIŠČAR
R. 9.7.1932 Menišija, Begunje pri Cerknici
U. 5.2.2010 Mt. Druitt, NSW. Sv. maša
19.2.2010 pri Sv. Rafaelu. Pokopan je na
pokopališču Pinegrove.

MARIJA KLARIČ
R. 1927 ali 1928 Starod
U. aprila 2002 Perth, WA.

KAROLINA NOVAK

R. 13.3.1919 Mala Subotica, Hrvaška
Umrla Sv. maša 1.8.2006 v katedrali sv.
Krištofa, Forrest, ACT. Pokopana je na
pokopališču Woden.

VANDA ZALOKAR

R. 27.7.1939 Zagreb, Hrvaška
U. 9.1.2009 Gold Coast, QLD. Pogrebno
slovo v Allambe Gardens, tam upepeljena.

ALOJZIJA CVETKO, r. MESARIČ

R. 10.6.1922 Sv. Tomaž pri Ormožu
U. 21.3.2009 Redbank, QLD. Pokopana je
bila 27.3.2009 v Goodni, QLD.

PAVEL DEKLEVA

R. 30.10.1931 Mala Pristava pri Pivki
U. 11.8.2009 Brisbane, QLD. Pokopan je
na pokopališču Mt. Gravatt.

ROZA - BEBA VIDMAJER, r. BREG

R. 18.7.1934 Maribor U. 1.9.2009 Gold
Coast, QLD. Sv. maša 7.9.2009 v cerkvi
Srca Jezusovega, Surfers Paradise. Poko-
pana je na pokopališču Allambe Gardens.

MARIJA VRAVNIK, r. ŠUBELJ

R. 7.2.1919 Domžale U. 7.10.2009 Decep-
tion Bay, QLD. Pogrebno slovo 12.10.2009
v Morayfieldu, kjer je bila potem up-
epeljena.

ALBERT RENKO

R. 1960 U. oktobra 2009 Phuket, Tajska.

LAMBERT HVALICA

R. 1926U. 4.11.2009 Bulli, NSW.

MARIJA KOŠOROK

R. 1.5.1924 Gibina, Razkrižje
U. 24.5.2009 Razkrižje.

FRANC VRAVNIK

R. 28.9.1916 Ojstrica pri Dravogradu
U. 7.2.2010 Deception Bay. Sv. maša in
molitve 12.2.2010 v krajevni župniji, nato
je bil pokojnik upepeljen.

JURIJ ADLEŠIČ

R. 9.7.1932 Učakovci, ŽU Vinica
U. 7.3.2010 Queanbeyan, NSW

Velikonočno jutro

*Nedeljsko jutro, prazen grob
in sončni žarki po vrteb;
tam na zvoniku - v vseh očeh
se sreča sama lesketa:
Gospod je vstal!*

*Bandera silijo v nebo,
zvonovi vriskajo v pomlad,
kot šli bi fantje vasovat,
kot šli bi svatje v srečni dan...
Zvonovi vriskajo čez plan!*

*Procesija se vije v breg,
po belih vaških gre poteh
in z njo prihaja Vstali sam.*

*Svečano stopajo ljudje, -
kako je svetlo njih srce! -
Kot v zarji nasmejani dan,
ki se prebujajo iz lepih sanj.*

*Sam Bog prihaja med ljudi,
da jih osreči, okrepi,
da jim pokaže srčno stran.*

Riko Posavec

Rafaelova zgodba

“Beli trn”

Včasih se človek kar nenadoma povrne v preteklost. V hipu sedanost skopni in preteklost se izvije iz jutranjih meglic, ki ovijajo vas. In vidiš hiše in bajte, v prah zorana polja, ceste in steze in po eni teh prihaja preteklost. Prek rame platneno torbo z vtkanim velikim metuljem, v torbi puščico in knjige.

Tako se mi je prikazala preteklost v enem teh dni, ko je izpod sivega pokrova neba rosil dež. Hiše sem kar koj spoznal. Matijevčevo kajžo s šupo, taborski grič, Pečnikovo bajto, pavlinov vrt z živo mejo iz belega trna. Na koncu Pavlinovega vrta, malo nazaj od znamenja, stoji šola, nad šolo je grič in na njem vila starega Tomšeta. Če pogledaš s šolskega vrta, vidiš bele breze.

Jutranje meglice so se zgubile z vasi in se kakor venci zbrale nad visokimi smrekami v Gobovcih. Podbreški mlaji.

In tamle se pelje moj stari učitelj Lovše. Na majhnem vozu sedi in v voz je vprežen osel. Pravi pravcati osel, ki striže z ušesi in je tako prijazen, da se pusti vsakemu prijeti.

Trideset let nazaj sem hodil k Lovšetu v šolo. Pri učiteljici Mari Bežkovi sem začel z učenostjo. Vsak dan sem bil zaprt, samo pisati in brati sem znal. Spustila me je naprej k Lovšetu, češ, da mi že on pokaže, kako se za življenje uči.

In pri Lovšetu se mi je res odprlo. Kar nenadoma sem znal tudi računati, slišal sem, kako ljudje govore, in čudno vesel sem bil, ko sem slišal Mrkovčevo Rotijo reči: “Turščica, Korel, se ne robka takisto, ampak takole!” In je rekla takisto tako lepo, da ni v nobeni knjigi zapisano, pa sem koj vedel, da se samo tako ne sme reči.

Potlej nas je učitelj peljal na vrt. Vse rože so bile na njem in ob lepih poteh je rasel ribezelj. Rumenkast in rdečkast. Drobne jagode je imel, ne preveč sladke, toda v kobiljih so bile tako lepe. Tam smo se učili, kako se lopata prime, kako se grabi, kako globoko naj se prst obrne, kakšna gnojila je treba za to in ono. In smo imeli navaden gnoj in Tomaževo žlindro in apno in še marsikaj. Pa smo sloneli na lopatah, učitelj Lovše pa nam je pridigal o dobrem kmetovanju. In potlej nas je ob nedeljah vlekkel na podbreški kor, da smo pri maši peli. Stari župnik Vondraček je maševal. Poglajnov Janez je na stare orgle godel, mi, otroci, pa smo peli in še to vem, da mi je sredi pesmi učitelj rekel, naj zaprem svoj kljun, ker ima prevelik bas.

Zdaj pa pride tisto. Na pomlad je bilo, ko je učitelj Lovše prinesel v šolo rafijo, cepiče in smolo. Če ne veste, kaj je rafija, povem. Z rafijo se cepič k veji trdopriveže. Potlej pa cepi na oko ali na razkol, je vseeno. Rafijo potrebuješ.

Gledali smo v tiste kmečke svetinje na katedru in čakali.

“Fantje,” je učitelj pričel, “učili se bomo cepljenja. Kmet je gospod, če svoje delo pozna. Če ga ne, ni ne gospod ne kmet. Cepili bomo hruške na bel trn v Pavlinovo ograjo.”

In smo šli. Rafijo okrog vratu, vsak svoj cepič v roki. Cepil sem na oko, bel trn, že prav skoraj vrh brega, ne daleč nazaj od Kočarja.

Počasi sem prerezal kožo, odluščil lub, prirezal cepič, da se je lepo prilegel in gledal, da je bilo oko, kakor je moralo biti. Če še nisi nikoli cepil, če še nikoli nisi dal trnu novega življenja, ti tako zaman pojem. Saj sem bil koj samo gostač v Matijevčevi kajži, toda tisto uro sem ostremu trnu obrnil življenje. Ukazal sem mu, da ne bo več trn, ampak hruška. In tisti ravni trn v Pavlinovi ograji, tisti ubogi trn, ki je bil tako prijazno muževen, me je ubogal. Prevezal sem mu rano z rafijo, natančno gledal, da je oko imelo dovolj prostora. Potlej sem vse zamazal s smolo, ki je prijetno dišala in vejica trna je bila kakor obvezan otroški prstek.

Ko smo se vračali nazaj v šolo, sem mislil na obvezano vejo. Čudno drhtenje kmečkega človeka me je prevzelo, tisto drhtenje, ki ga ne pozna noben poklic tako kakor kmečki. In potlej sem vsak dan hodil mimo tistega trna, vsak dan stopil do njega in ga gledal. In nekega jutra - ptiči so peli gori pri Tomšetu - vidim, da iz tistega očesca gleda drobno zelenje. Kakor da se je droben hrošček v hitrem letu usedel na tla in še ni utegnil perutki potegniti pod pokrovke. Gledam in se smejem, z roko pobožam cepič, ki je bil tako priden, da se je prijel. Že naprej sem šel in se še vrnil. Res, prijel se je. Tekel sem v šolo, da me je platnena torba tolkla po bedrih.

Rasla je tista hruška z menoj vred. Zrasel sem v gimnazijo, hruška pa je prerasla tisto živo mejo in se potegnila v zrak kakor leska. Ko sem odšel iz Podbrezj, sem ji zaželel srečo.

Potlej me dolga leta ni bilo. Malo pred vojsko sem spet kobalil od Podnarta po bližnjici. Ko sem utonil med smreke, sem vse poznal. Stare moje znanke iz gimnazijskih let. Še kamni so bili isti na poti. Tam na ovinku je čez stezo tekla voda kakor takrat. Mezela je iz peska in se nabirala v droben žlebič. Počofotal sem po njej.

Pri Grmaču sem stopil iz gmajne. Mico sem videl. Omožila se je in dobila potrkona, kakor je vedno želela. Pozdravil sem jo, pa me ni spoznala.

Potlej sem šel mimo šole. Še je lepa in bela stala za ograjo in nad njo Tomšetova vila z brezami. Stopil bi vanjo, toda vedel sem, da starega Lovšeta ni bilo več tam. Prestavil so ga tja v Notranje Gorice. Tudi Bežkova je odšla. V Ljubljano za Bežigrad.

Hruška pa me je čakala. Počasi sem šel ob ograji, mižal, da bi je prehitro nezagledal. Kakor, da imam spet tisto platneno torbo z velikim metuljem čez ramo in v njej puščico in knjigo. Odprl sem oči.

Poglej jo! Hruška, hruškica moja, z mojo roko cepljena, z mojimi željami in mojim blagoslovom v trn vsajena. Vitka, gladka je stala pred menoj, na pol v cvetju, na pol še v popju. Čebele so brenčale v njej in belo cvetje se je majalo v rahlem vetru kakor v hvaležnost in pozdrav.

Z obema rokama sem segel po njej in potegnili vejo k sebi. Zarinil sem svojo kuštravo glavo med listje in cvetje. In kakor, da je dihnilo nekaj iz vitke veje, globoko iz korenin: življenje, ki je pilo sokove iz stare, dobre zemlje.

Karel Mauser

(Vera in dom, 1/1959, 3-4.)

Materina beseda

*Sladka materina beseda
rojena v trenutku rajskem,
ko prvič je zatrepetalo dete
pod ljubečim srcem materinim
kakor zrno, ko ga sprejme greda
v sončnem jutru majskem.*

*Mati, oče dala sta ime ti drago
ki zveni kot ptičji spevi blago:
"Slovenska govorica!"*

*Oče, mati rabita zdaj tvoje zvoke,
da dete spremljaš v dni visoke
blagoslovljenega rojstva.*

*"Ljubček dragi, Bog te sprejmi!"
iz materinih ust se zliješ
svetla materina govorica,
da otročka zibko, zorna lica
z blaženstvom pokriješ.*

Dete, rasti!

*S tabo raste naj beseda moja,
to želi, veli ti mati tvoja.*

*Ko utrdi se značaj v tebi,
da spoznaš svetost zvestobe
materi in sebi –
takrat slovenska govorica
tvoja dobra bo vodnica
skozi dvome in ravnanja
tja do pravega spoznanja:
da le tisti, ki spoštuje,
kar mu ljubi dom daruje,
in svoj jezik ljubiti zna:
je pravi lik moža
in svetli ideal žena!*

Milka Hartman

Dobra volja naj velja!

ZDRAVNIK gre po napornem delovnem dnevu v restavracijo na večerjo. Natakark pride k njegovi mizi: "Dober dan, gospod doktor! Danes imamo: kislaleedvička, pljučno pečenko, osoljen jezik, svinjsko nogo, srce v omaki..."

Zdravnik ga debelo pogleda in pravi: "Natakark, vaše simptome mi boste povedali jutri v ordinaciji. Jaz hočem zdajle jesti!"

UČENCI so šli na šolski izlet in so si ogledali Prešernovo hišo v Vrbi. Ko so se vrnili domov, je oče vprašal sina: "No, Matej, kako ste se imeli v Prešernovi hiši?"

"Zelo lepo je bilo, očka, samo škoda, da ga ni bilo doma!" odvrne Matej.

FRANCE je šel na policijsko postajo prijaviti prireditev. V pisarni dežurnega policista zagleda izobešene tiralice.

"Kdo pa so tile ljudje?"

"To so lopovi, kriminalci, ki jih iščemo, mu odgovori policist.

"Zakaj jih pa niste prijeli takrat, ko ste jih slikali?"

MOČNIKOVI so bili na počitnicah pri sorodnikih na kmetiji. Njihov najmlajši, Janezek, že šolar, je bil zelo poreden. Ko je enkrat spet nekaj uspičil, ga je oče našeskal in odvlekel v kurnik. Janezek se je drl, otepal z vsemi štirimi, toda očka je že zapahnil vratca kurnika. Janezek je še naprej jokal, potem pa je zakričal: "No prav, bom pa tukaj notri, samo povem vam, da jajc vam pa ne bom nesel!"

NEKI MOŽ je kupil nove čevlje, pa je ugotovil, da mu manjka \$ 15. Prodajalec mu pravi: "Nič hudega, kar vzemite čevlje, pa boste prinesli jutri ali čimprej."

"Prav. Hvala!" odgovori kupec in odide s čevlji. Ravno tedaj pride mimo šef prodajalne in pravi prodajalcu: "Zakaj si mu kar dal čevlje? Saj ga sploh ne poznaš! Boš videl, nikoli več ne bo prišel semkaj!"

"Ne bojte se, šef. Prišel bo! V škatlo sem mu dal dva leva čevlja!"

JERNEJ pride k frizerju, toda bil je brez las, ostrizen na balin. Frizer ga začuden vpraša: "Kaj želite danes, prosim?"

"Prosim, če mi obrišete prah," mu pravi Jernej.

VODIČKA po muzeju vodi skupino izletnikov in jim razlaga:

"Tale okostnjak je star dva milijona in dve leti."

"Kako pa veste tako točno, koliko je star?" jo vpraša Martin.

"Vem zato, ker so mi pred dvema leti, ko sem prišla sem v službo, rekli, da je star dva milijona let."

PISATELJ MARK TWAIN se je nekoč pogovarjal s članom mormonske sekte o mnogoženstvu. Po dolgem razpravljanju mu mormon pravi:

"Povejte mi vsaj en stavek iz Svetega pisma, ki obsoja mnogoženstvo."

"Takoj ga povem: 'Nihče ne more služiti dvema gospodoma!'" (Lk 16,13)

PIRHOVANJE 2010

Na velikonočni ponedeljek, 5. aprila 2010, pri

Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

Sv. maša ob 9.30 dopoldne.

Po sv. maši: kosilo v dvorani, družabno srečanje,
tekmovanje v sekanju pirhov . - Žrebanje dobitkov - srečolov.

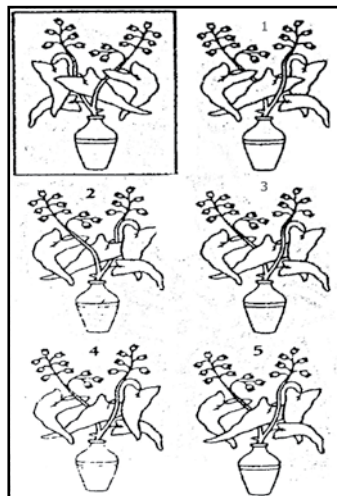
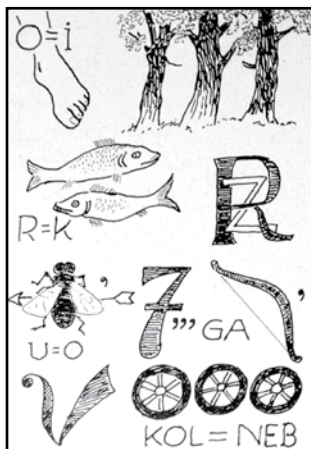
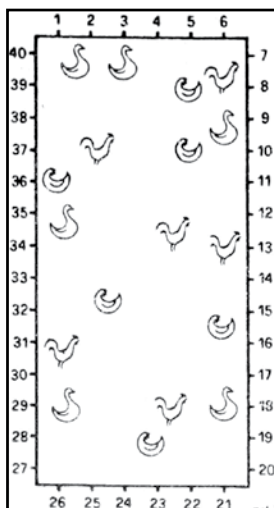
Prijavite se čimprej na ☎(02)9637 7147.

Prosimo, da rezervirate mize ali vsaj sporočite svojo udeležbo
pravočasno, saj se je že dvakrat zgodilo, da je prišlo več udeležencev,
kot se jih je najavilo, in je kosil zmanjkalo.

Naj se letos ne zgodi, da bi kdo odšel lačen od nas!

Hvala za razumevanje in sodelovanje!

p. Darko, p. Valerijan, ŽPS, sodelavci in delovne skupine

ŠEST SEKTORJEV

S tremi ravnimi črtami
(nobena se ne sme dotikati
živali) povežite po dve in
dve številki ob robu tako, da
boste dobili šest sektorjev.
V vsakem morajo biti po tri
različne živali skupaj.

REBUS

Razvozljajte
pomen slik, v
redu po vrsti
vstavite črke, ki
so med sliko ali
ob sliki, in dobili
boste lep izrek.

ENAKA ROŽA

Le ena od rož (od 1 do
5) je popolnoma enaka
roži v levem zgornjem
okvirju, le da jo gledamo
z druge strani.
Ali jo najdete?

REVIJE, KI JIH PRIPOROČAMO V BRANJE:

MISLI
izhajajo že 59. leto. Re-
vija je ogledalo slovenskega
utripa v Avstraliji.
Celoletna naročnina je \$40.
Naslov: MISLI, PO Box
197, Kew VIC 3101;
(03) 9853 7787
E-mail: misli@bigpond.com

DRUŽINA,
ki je na razpolago v cerkveni
veži, prihaja po letalski
pošti.
Cena izvoda je \$4.
Naslov: »Družina«,
Krekov trg 1, p.p.95,
1001 Ljubljana, Slovenija;
0011 386 1 360 2830;
<http://www.druzina.si>

*Zakrament sprave – sv. spoved je v Merry-
landsu in na drugih podružnicah vedno pol
ure pred službo Božjo.*

***Pred velikimi prazniki eno uro pred
bogoslužjem. Čez dan nas pokličite.***

*Dobra spoved je najboljša priprava na
prihajajoče praznike, zato ne odlašajte
do zadnje minute.*

SLOVENSKA DIPLOMATSKA PREDSTAVNIŠTVA

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V CANBERRI

Odpravnik poslov:

MOJCA NEMEC VAN GORP

Poštne pošiljke:

Embassy of Republic of Slovenia,
PO Box 284, Civic Square,
Canberra ACT 2608

Tel.: (02) 6243 4830,

faximile: (02) 6243 4827

<http://www.slovenia.webone.com.au>

GENERALNI KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE

Častni generalni konzul

ALFRED BREŽNIK

Poštne pošiljke:

P.O. Box 188, Coogee NSW 2034

Tel.: (02) 9517 1591,

faximile: (02) 9399 6246

*Če se preselite na drugi naslov, Vas prosimo,
da nam takoj sporočite svoj novi naslov.
Prav tako sporočite spremembo telefonske
številke, e-maila idr. Hvala!*

*Zmagoslavni Kralj, vstali Kristus, naj napolni Vaša srca in Vaše domove!
p. Darko in p. Valerijan.*

Opis slik na ovitku:

Na naslovni strani: Sliki križanega in vstalega Gospoda na ovitku prve slovenske gramofonske plošče, ki je izšla v Avstraliji. Ploščo postnih in velikonočnih pesmi je izdal p. Odilo Hajnšek v šestdesetih letih 20. stoletja. (P. Odilo je bil v Avstraliji od 1961 do 1965, op. p. D.)

Spodaj: Pletenje butaric na cvetno soboto 1972. Na sliki sta s. Ksaverija Jerebic in s. Mirjam Horvat, kmalu po svojem prihodu v Sydney.

Zadnja stran, zgoraj: Moški zbor Škrjanček s pevovodjem Ludvikom Klakočerjem po nastupu in otroci oz. mladi v narodnih nošah. Na levi je p. Valerijan Jenko, na desni p. Bernard Ambrožič.

Spodaj: Po sv. maši na cvetno nedeljo v cerkvi sv. Janeza Krstnika, Croydon Park, okoli leta 1968.

